

Sygn. akt VI Gz 271/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SSO Barbara Frankowska**

SSO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Grzegorz Kurasz

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w R.**

przeciwko **M. K. i P. P.**

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego
w Rzeszowie Wydziału V Gospodarczego z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt
V GC 749/12,

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

I. zasądzić od dłużników M. K. i P. P. solidarnie na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o.

w R. kwotę 972,79 zł (dziewięćset siedemdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów wykonania zabezpieczenia w sprawie o sygn. akt KM 472/13 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie M. W.,

II. ustalić koszty zastępstwa radcy prawnego w powyższym postępowaniu zabezpieczającym na kwotę 600 zł (sześćset złotych)

i zasądzić kwotę 600 zł (sześćset złotych) od dłużników M. K. i P. P. solidarnie na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. w R.,

2. zasądzić od dłużników M. K. i P. P. solidarnie na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o. w R. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

(...)

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 lipca 2013 r., (k. 210)

Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy zasądził od pozwanych M. K. i P. P. solidarnie na rzecz powoda kwotę

87,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego (pkt. I),

zaś w pozostałym zakresie wniosek powoda oddalił (pkt. II). Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że w dniu 14 czerwca 2013 r. powód złożył wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego w kwocie 972,97 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego

w postępowaniu zabezpieczającym. Sąd przywołał treść art. 745 § 1 k.p.c. oraz stwierdził, że podstawą dla rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zabezpieczającego jest prawomocne postanowienie komornika ustalające koszty postępowania zabezpieczającego. Przedłożone postanowienie zawiera informacje uzasadniające wniosek jedynie w zakresie kwoty 87,50 zł bowiem pozostała część zaliczki, którą powód uiścił (236,76 zł), została mu zwrócona. Komornik nie wskazał, aby po stronie uprawnionego powstały jakichkolwiek dalsze koszty. W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że żądanie wniosku ponad kwotę 87,50 zł jest niezasadne, a tym samym podlega oddaleniu po myśli art. 745 § 1 k.p.c.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2013 r. powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając go co do oddalonej części wniosku, tj. w zakresie kwoty 885,29 zł i 600 zł (koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym). Skarżący wniósł o zmianę powyższego orzeczenia poprzez zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 972,79 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego radcy prawnego w postępowaniu zabezpieczającym w wysokości 600 zł. Nadto zażądał zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Zaskarżonemu orzeczeniu powód zarzucił:

1. błędne przyjęcie, że prawomocne postanowienie komornika uzasadnia wniosek złożony przez powoda w dniu 14 czerwca 2013 r. jedynie w zakresie kwoty 87,50 zł, oraz
2. błędne przyjęcie, że komornik nie wskazał na powstanie po stronie uprawnionego dalszych kosztów,
3. naruszenie przepisów art. 98 i art. 100 k.p.c.

W uzasadnienie zażalenia skarżący podniósł, że nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego wyrażonym w powyższym postanowieniu.

Jak wynika bowiem z przedłożonego do wniosku prawomocnego postanowienia Komornika Sądowego z dnia 13 maja 2013 r. koszty postępowania zabezpieczającego zostały ustalone w następującej wysokości: koszty doręczenia środków pieniężnych – 2 zł, doręczenie korespondencji – 85,50 zł, zlecenie poszukiwania majątku dłużnika – 59,49 zł, opłata stosunkowa

– 825,80 zł. Powyższe koszty opiewają na łączną kwotę 972,79 zł. Podniósł, że Sąd orzeka o kosztach postępowania zabezpieczającego, które zostały ustalone postanowieniem komornika i nie może badać jego prawidłowości. Na poparcie swojego stanowiska powołał poglądy doktryny wyrażone w Komentarzu do art. 745 k.p.c. Z. Woźniaka (LEX/2012). Zarzucił również, że Sąd nie zajął stanowiska co do opłaty stosunkowej uiszczony przez powoda, bez której Komornik nie mógłby wszcząć postępowania zabezpieczającego. Zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy także bezzasadnie oddalił wniosek w zakresie kosztów zastępstwa procesowego na kwotę 600 zł.

Strona pozwana wniosła odpowiedź na zażalenie powoda żądając jego oddalenia w całości oraz zasądzenia od powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Wysokość kosztów związanych z wykonaniem zabezpieczenia ustala komornik sądowy postanowieniem (art. 770 k.p.c.), na które przysługuje skarga w trybie art. 767 k.p.c. Prawomocne postanowienie komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego nie upoważnia jednak komornika do obciążenia nimi obowiązany i ich egzekwowania, o zasadzie ich ponoszenia orzeka bowiem sąd (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 366/00, Pr. Bankowe 2001/4/20, LEX nr 47609; Komentarz do art. 745 k.p.c. [w:] Zawistowski Dariusz. Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające. Komentarz. LEX, 2013).

Art. 745 k.p.c. dotyczy wszystkich kosztów, które mogą powstać

w postępowaniu zabezpieczającym, a zatem kosztów sądowych, kosztów wykonania zabezpieczenia, kosztów związanych z działaniem pełnomocnika

i kosztów związanych z działaniem strony. Nie budzi również wątpliwości, że komornik w sposób wiążący ustala koszty wykonania zabezpieczenia, natomiast wysokość pozostałych kosztów ustala sąd i rozstrzyga o nich w postanowieniu zgodnie z zasadami odpowiedzialności za wynik postępowania określonymi

w art. 98 i n. k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2005 r., III CZP 22/05, OSNIC 2006/3/47, z dnia 22 września 1995 r., III CZP 17/95, OSNC 1995 nr 12 poz. 179, z dnia 14 listopada 2012 r., III CZP 70/12, Biul. SN 2012/11, wyroki z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 366/2000 Prawo Bankowe 2001/4, z dnia 9 maja 2002 r., II CKN 639/00 niepubl., postanowienia z dnia 8 listopada 2006 r., III CZP 69/00 Biul. SN 2006/11, z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CZP 13/11 Biul. SN 2011/5).

Pod pojęciem koszty wykonania zabezpieczenia należy rozumieć wyłącznie koszty należne organowi egzekucyjnemu (opłaty i wydatki). Przemawia za tym przede wszystkim, w odróżnieniu od postępowania egzekucyjnego, pomocniczy charakter postępowania zabezpieczającego i również pomocnicza rola komornika, który jedynie realizuje decyzje zapadłe w postępowaniu zabezpieczającym. Przepis art. 770 k.p.c. przyznaje komornikowi uprawnienie do ustalenia kosztów takiego postępowania, którego prowadzenie do niego należy i w którym sprawuje funkcję głównego organu. W postępowaniu zabezpieczającym przepis ten ma jedynie odpowiednie zastosowanie poprzez art. 743 k.p.c. Ponadto przemawia za tym treść art. 745 § 1 k.p.c. stanowiącego, że o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga sąd, co oznacza wyłączną kompetencję sądu w zakresie ustalenia wysokości kosztów postępowania w kontekście zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Sąd jest związany postanowieniem komornika co do wysokości kosztów ustalonych na zasadzie art. 770 k.p.c., a zatem sprzeczne z treścią art. 745 § 1 k.p.c. byłoby przyjęcie, że w postępowaniu zabezpieczającym komornik może ustalić wysokość kosztów innych, niż mu należne, bowiem stanowiłoby to wkroczenie w zakres kompetencji sądu. Tożsame stanowisko odnośnie do wykładni pojęcia kosztów wykonania zabezpieczenia wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CZP 13/11 (Biul. SN 2011/4) oraz w wyroku z dnia 3 lutego 2011 r., I CNP 36/10, niepubl. stwierdzając, że komornik ustala wyłącznie koszty wykonania zabezpieczenia w drodze postępowania egzekucyjnego rozumiane jako koszty należne komornikowi.

W niniejszej sprawie postanowienie komornika sądowego z dnia 13 maja 2013 r., sygn. akt Km 472/13, prawomocnie ustaliło koszty postępowania zabezpieczającego w zakresie opłat i wydatków jakie wierzyciel poniósł w przedmiotowym postępowaniu zabezpieczającym. Orzeczenie zostało wydane w granicach uprawnień komornika i jest dla Sądu orzekającego w trybie art. 745 k.p.c. wiążące. Sąd Rejonowy rozpoznając wniosek powoda zobligowany był zatem koszty powyższe w łącznej kwocie 972,79 zł – ustalonej prawomocnym postanowieniem komornika - w całości uwzględnić i orzec o zasadzie ich poniesienia stosownie do wyniku sprawy według zasad określonych w art. 98-110 k.p.c.

Na marginesie zważyć należy, iż ustalenie kosztów doręczenia środków pieniężnych i korespondencji znajdowało oparcie w przepisach art. 39 ust. 2 pkt. 6 i 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r., nr 231, poz. 1376, z późn. zm.), zaś ustalenie opłaty z tytułu zlecenia poszukiwania majątku dłużnika w treści art. 53a ust. 1 w/w ustawy, a opłaty stosunkowej w art. 45 ust. 1 powyższej ustawy. Zarówno opłata z tytułu zlecenia poszukiwania jak i opłata stosunkowa zostały przez wnioskodawcę uiszczone (akta komornika sądowego sygn. Km 472/13).

Tym samym więc brak było podstaw dla oddalenia wniosku o zasądzenie pełnej kwoty opłat (825,80 zł i 59,49 zł) ustalonej postanowieniem z dnia 13.05.2013r. i w tym zakresie pozostawała bez znaczenia kwestia rozliczenia zaliczki na wydatki, tym bardziej, iż powołana przez komornika zaliczka kwocie 236,76 zł nie była jedyną zaliczką uiszczoną w toku postępowania.

Zważywszy na powyższe oraz na wynik przedmiotowej sprawy – na podstawie art. 745 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. – od dłużników należało zasądzić solidarnie na rzecz wnioskodawcy kwotę 972,79 zł.

Odnosząc się do kwestii kosztów zastępstwa wierzyciela przez radcę prawnego w postępowaniu zabezpieczającym, jak wyżej wskazano, władnym do ustalenia ich wysokości i zasadności poniesienia był Sąd na podstawie art. 745 k.p.c. Stąd też, na mocy art. 745 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt. 7 w zw. z § 6 pkt 5 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu orzeczono w tym zakresie jak w sentencji w pkt 1.II.

Reasumując z powołanych wyżej powodów zażalenie powoda należało uznać zasadne i w konsekwencji - na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.- Sąd Okręgowy zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w sposób wyżej wskazany, o czym orzekł w pkt. 1.

W przedmiocie kosztów zastępstwa w postępowaniu zażaleniowym Sąd orzekł jak w pkt 2 postanowienia - na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 pkt. 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.). Powyższe koszty stanowi opłata od zażalenia oraz koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 60 zł.

Zarządzenie:

1. Odpis postanowienia doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda,
- pełnomocnikowi pozwanych

2. Zwrócić Komornikowi akta komornicze.

3. Po wykonaniu pkt. 1 akta sprawy zwrócić Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie.